ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - സംഖ്യ അമ്പത്

ദാനിയേൽ 8-ലെ പ്രവാചക രഹസ്യങ്ങൾ തുറന്നുകാട്ടൽ: പൽമോനിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ

Jeff Pippenger
2024-01-14

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ദർശനം ദാനിയേലിന് ലഭിക്കുന്നു; അതിനുശേഷം, ഒരു ചോദ്യവും അതിന് ഒരു മറുപടിയും മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്വർഗീയ സംഭാഷണം അവൻ കേൾക്കുന്നു.

> അപ്പോൾ ഒരു വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു; സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിശുദ്ധനോടു മറ്റൊരു വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞു: നിത്യയാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനവും ശൂന്യതയുണ്ടാക്കുന്ന അതിക്രമവും വിശുദ്ധസ്ഥലവും സൈന്യവും കാൽക്കീഴിൽ ചവിട്ടപ്പെടുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നതും എത്രകാലം വരെ ആയിരിക്കും? അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറ് ദിവസങ്ങൾ വരെ; അപ്പോൾ വിശുദ്ധസ്ഥലം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ദാനീയേൽ 8:13, 14.

ആദ്യത്തെ പന്ത്രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ ആ ദർശനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; പതിമൂന്നാം, പതിന്നാലാം വാക്യങ്ങൾ മറ്റൊരു ദർശനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. "നീക്കിക്കളയുക" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന രണ്ട് വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങളും, "വിശുദ്ധമന്ദിരം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന രണ്ട് വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങളും ഉള്ളതുപോലെ, ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ "ദർശനം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന രണ്ട് വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങളും ഉണ്ട്.

"നീക്ക ിക്ക ളയുക" എന്ന ു വിവർത്ത നം ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന ആ രണ്ട ു വാക്ക ുകളെ സംബന്ധ ിച്ച ിടത്തോ ാളം, അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞ ർ ആ വാക്ക ുകൾ രണ്ട ും "നീക്ക ുക" എന്ന അർത്ഥ ത്ത ിൽ മനസ്സ ിലാക്കേ ണ്ട താണെന്ന ് വാദിക്ക ുന്ന ു. "വിശു എന്ന ു വിവർത്ത നം ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന ആ രണ്ട ു വാക്ക ുകളെ സംബന്ധ ിച്ച ിടത്തോ ാളം, അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞ വാക്ക ുകൾ രണ്ട ും "ദൈവത്ത ിന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരം" എന്ന ർത്ഥ ത്ത മനസ്സ ിലാക്കേ ണ്ട താണെന്ന ് വാദിക്ക ുന്ന ു; "ദർശനം" എന്ന ു വിവർത്ത ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന ആ രണ്ട ു വാക്ക ുകളെ സംബന്ധ ിച്ച ിടത്തോ ാളം, അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞ ർ, വീണ്ട ും, ആ രണ്ട ു വാക്ക ുകളിലുമുള്ള വ്യ ത്യ ാസങ്ങ ളെ അവഗണിച്ച ുപോകുന്ന ു. ആ വ്യ ത്യ ാസം ദാനിയേലിന്ന ് അത്ര പ്രധാനമായിരുന്ന തിനാൽ, അവൻ ഉദ്ദേ ശപൂർവ്വ ം പരസ ്പരം വളരെ വ്യ ത്യ സ ്തമായ രണ്ട ു എബ്രായ വാക്ക ുകശ ഉപയോഗിച്ച ു; അതുകൊണ്ട ് നാം ആ വ്യ ത്യ ാസം തിരിച്ച റിഞ്ഞ

നിലനിർത്ത ണം. പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ "ദർശനം" എന്ന വാക്ക ് എ(ബായത്ത ിലെ "chazon" എന്ന താണ്; അതിന്റെ അർത്ഥ ം ഒരു സ്വ പ ്നം, വെളിപ്പ ാട്, അല്ലെ ങ്ക ിൽ ദൈവവചനം—ഒരു ദർശനം—ആകുന്ന ു.

"ദർശനം" എന്ന പദം ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ പത്ത് പ്രാവശ്യം വരുന്നു; എന്നാൽ അത് രണ്ടു വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന "ചാസോൻ" ഒന്നാം വാക്യത്തിലും, പിന്നെ രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യവും, തീർച്ചയായും പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലും, കൂടാതെ പതിനഞ്ചാം, പതിനേഴാം, ഇരുപത്തിയാറാം വാക്യങ്ങളിൽ ഓരോ പ്രാവശ്യവും കാണപ്പെടുന്നു. ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ "ദർശനം" എന്ന പദം വരുന്ന പത്ത് പ്രാവശ്യങ്ങളിൽ ഏഴു പ്രാവശ്യം അത് "ചാസോൻ" എന്ന പദമാണ്, അതിന്റെ ലളിതമായ അർത്ഥം "ഒരു ദർശനം" എന്നതാണ്.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ "ദർശനം" എന്ന പദം മറ്റു മൂന്നു പ്രാവശ്യം വരുന്നത് "മരെഹ്" (mareh) എന്ന എബ്രായ പദമായാണ്; അതിന്റെ അർത്ഥം ഒരു കാഴ്ച, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യക്ഷത എന്നാകുന്നു. എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ "മരെഹ്" (mareh) എന്ന എബ്രായ പദം ഒരിടത്ത് "ദർശനം" എന്നു അല്ല, "പ്രത്യക്ഷത" എന്നായും വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇതുവഴി ആ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം കൂടുതൽ കൃത്യമായി വ്യക്തമാകുന്നു. അർത്ഥത്തിൽ അത്യന്തം സമീപമുള്ള, അതിനാൽ വിവർത്തകർ അവയെ ഒരേ പദമായി കണക്കാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള രണ്ട് വ്യത്യസ്ത എബ്രായ പദങ്ങൾ ദാനിയേൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചത്? അതിന് പ്രാധാന്യമുണ്ടോ?

> "ദൈവവചനത്തിലെ ഓരോ സിദ്ധാന്തത്തിനും അതത് സ്ഥാനം ഉണ്ട്; ഓരോ സത്യത്തിനും അതിന്റെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. രൂപകല്പനയിലും നിർവഹണത്തിലും സമ്പൂർണ്ണമായ ഘടന മുഴുവൻ അതിന്റെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അത്തരമൊരു ഘടനയെ അനന്തനായവന്റെ മനസ്സല്ലാതെ മറ്റൊരു മനസ്സിനും ചിന്തിച്ചറിയുകയോ രൂപപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല."
> Education, 123.

രണ്ട ാമത്തെ ചോദ്യ ത്ത ിനുള്ള ഉത്ത രം അതെ എന്ന താണ്; ദാനിയേ വ്യ ത്യ ാസം വരുത്ത ിയത് എന്ത ുകൊണ്ട ാണ് എന്ന ത് യഥാർത്ഥ ത്ത (പാധാന്യ മുള്ള കാര്യ മാണ്. അതിനാൽ, ദാനിയേൽ ആ വ്യ ത്യ ാസം വരുത്ത ിയത് എന്ത ുകൊണ്ട ാണെന്ന ് ചോദിക്ക ുന്ന ആദ്യ ചോദ്യ ത്തെ മനസ്സ ിലാക്ക ാൻ (ശമിക്ക ുക എന്ന ത് (പവചനത്ത ിന്റെ വിദ്യ ാർത്ഥ ി ഉത്ത രവാദിത്ത മായി മാറുന്ന ു. "വിശുദ്ധ മന്ദ ിരം" എന്ന ു വിവർത്ത ന ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന പദത്തെ യും "നീക്ക ിക്ക ളയുക" എന്ന ു വിവർത്ത ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന പദത്തെ യും സംബന്ധ ിച്ച ് അവൻ വരുത്ത ിയ വ്യ ത്യ ാസങ്ങ ൾക്ക ു നിത്യ ഫലങ്ങ ൾ ഉള്ള പ്പ ോൾ, "ദർശനം" എന്ന ു വിവർത്ത നം ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന പദത്തേ ക്ക ുറിച്ച ് അതിൽ കുറഞ്ഞ ആരെങ്ക ിലും എന്ത ുകൊണ്ട ് (പതീക്ഷ ിക്ക ണം? "ഓരോ വസ ്തുതക്ക ു

“അതിന്റെ സ്വ ാധീനം” “ദൈവവചനത്ത ിൽ” ഉണ്ട ്; അതു ്രപവചനാത്മ ക “ഘടനയെയും” ്രപവചനം “നിറവേറിക്ക ഴിയുമ്പേ ാൾ” അതിന്റെ നിവൃത്ത ിയെയും സ്വ ാധീനിക്ക ുന്ന ു.

എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ വരുന്ന “ദർശനം” എന്ന വചനം പരിഗണിക്കാൻ നാം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, ദാനിയേലിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിൽ “പ്രാധാന്യമുള്ള” ഒരു “വസ്തുത” എന്നത്, ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായം, പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ ചോദ്യത്തിന്, “രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറു ദിവസങ്ങൾ വരെ; പിന്നെ വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും” എന്നു ഉത്തരം നൽകിയതു ആർ ആയിരുന്നു എന്നതാണ്.

ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായവുമായി നേരിട്ടുള്ള “ബന്ധമുള്ള” നാല് സത്യങ്ങൾ ഉണ്ട്; അവയെ ഞാൻ പരിഗണിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒന്ന്, ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനം അവസാന നാളുകളെ സംബന്ധിച്ച പ്രവചനമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതും, 1798-ൽ “അവസാനകാലത്ത്” “മുദ്രവിടപ്പെട്ട” ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ “ജ്ഞാനത്തിന്റെ” പ്രതീകവും അതുതന്നെയാണ് എന്നതുമാണ്.

> “ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തെ വളരെ അധികം അടുത്തും ആഴത്തോടെയും പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ച്, നമ്മുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മുമ്പെന്നുമില്ലാത്തവിധം ദാനിയേലിനും വെളിപ്പാടിനും ശ്രദ്ധ ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. റോമൻ ശക്തിയെയും പാപ്പാസഭയെയും സംബന്ധിച്ച് ചില കാര്യങ്ങളിൽ നമുക്ക് പറയാനുള്ളത് കുറവായിരിക്കാം; എന്നാൽ ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രചോദനത്തിൽ പ്രവാചകന്മാരും അപ്പൊസ്തലന്മാരും എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലേക്കു നാം ശ്രദ്ധ തിരിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രവചനം നല്കപ്പെട്ടതിലും ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളിലുമെല്ലാം മനുഷ്യപ്രവർത്തകൻ കാഴ്ചയിൽനിന്നു അകറ്റപ്പെട്ടവനായി, ക്രിസ്തുവിൽ മറഞ്ഞവനായി നിലനിൽക്കുകയും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കർത്താവായ ദൈവവും അവന്റെ ന്യായപ്രമാണവും ഉയർത്തപ്പെടുകയും വേണമെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നവിധം പരിശുദ്ധാത്മാവ് കാര്യങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.”
>
> “ദാനിയേലിന്റെ പുസ ്തകം വായിക്ക ുക. അവിടെ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന രാജ്യ ങ്ങ ളുടെ ചരി്രതം ഓരോ വിഷയമായി വിളിച്ച ുവരുത്ത ുക. രാഷ്്രടനായകരെയും ആലോചനാസഭകളെയും ശക്ത ിയേറിയ സൈന്യ ങ്ങ ളെയും കാണുക; മനുഷ്യ രുടെ അഹങ്ക ാരം താഴ്ത്ത ിക്ക ളയുകയും മാനുഷിക മഹത്വ ത്തെ പൊടിയിൽ വീഴ്ത്ത ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിൽ ദൈവം എങ്ങ നെ ്രപവർത്ത ിച്ച ുവെന്ന ു ദർശിക്ക ുക. മഹാനായി ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത് ദൈവം മാ്രതം ആകുന്ന ു. ്രപവാചകന്റെ ദർശനത്ത ിൽ, ഒരു മഹാശക്ത നായ ഭരണാധികാരിയെ അവൻ താഴെയിറക്ക ുകയും മറ്റെ ാരാളെ ഉയർത്ത ിക്കെ ാണ്ട ുവരികയും ചെയ്യ ുന്ന തായി അവൻ ദർശിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. അവൻ സർവ്വ വിശ്വ ത്ത ി പരമാധിപതിയായും, തന്റെ നിത്യ രാജ്യ ം സ്ഥ ാപിക്ക ുവാൻ

ഒരുങ്ങ ിനിൽക്ക ുന്ന വനായും വെളിപ്പെ ടുന്ന ു—്രപാചീനദിനൻ, ജീവനുള്ള ദൈവം, സകല ജ്ഞ ാനത്ത ിന്റെയും ഉറവിടം, വർത്ത മാനത്ത ിന്റെ ഭരണാധികാരി, ഭാവിയുടെ വെളിപ്പെ ടുത്ത ുന്ന വൻ. മനുഷ്യ ൻ തന്റെ ആത്മ ാവിനെ വ്യ ർത്ഥ തയിലേക്ക ു ഉയർത്ത ുമ്പേ ാൾ അവൻ എ്രത ദീനനും എ്രത ദുർബലനും എ്രത ക്ഷ ണികജീവിയും എ്രത തെറ്റ ിപ്പേ ാകുന്ന വനും എ്രത കുറ്റ ക്ക ാരനും ആകുന്ന ു എന്ന ു വായിച്ച റിയുക."

യെശയ്യാവിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയുടെ പ്രധാന വിഷയമായി ദൈവത്തിങ്കലേക്കു—ജീവനായ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു—ക്രിസ്തുവിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ദൈവത്തിങ്കലേക്കു—ഞങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. 'നമുക്കു ഒരു ശിശു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; നമുക്കു ഒരു പുത്രൻ നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആധിപത്യം അവന്റെ തോളിന്മേൽ ഇരിക്കും; അവന്റെ നാമം അത്ഭുതകാരൻ, ആലോചനക്കാരൻ, ശക്തനായ ദൈവം, നിത്യപിതാവ്, സമാധാനപ്രഭു എന്നു വിളിക്കപ്പെടും' [Isaiah 9:6].

"ദൈവത്തിൽനിന്ന് നേരിട്ട് ദാനിയേൽ ലഭിച്ച വെളിച്ചം പ്രത്യേകിച്ച് ഈ അന്ത്യദിവസങ്ങൾക്കായിട്ടായിരുന്നു നൽകപ്പെട്ടത്. ശിനാറിലെ മഹാനദികളായ ഉലായി, ഹിദ്ദേക്കേൽ എന്നിവയുടെ തീരങ്ങളിൽ അവൻ കണ്ട ദർശനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിവൃത്തിയിലേക്കുള്ള പ്രക്രിയയിൽ ആകുന്നു; പ്രവചിക്കപ്പെട്ട സകല സംഭവങ്ങളും ഉടൻ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു വരും.

"ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനങ്ങൾ നല്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യെഹൂദജനതയുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുവിൻ. യിസ്രായേല്യർ പ്രവാസത്തിലായിരുന്നു; അവരുടെ ദേവാലയം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; ദേവാലയത്തിലെ ശുശ്രൂഷ നിർത്തിവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ മതജീവിതം യാഗക്രമത്തിലെ ആചാരങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. അവർ ബാഹ്യരൂപങ്ങൾക്ക് അത്യന്തം പ്രാധാന്യം നല്കിയപ്പോൾ, യഥാർത്ഥ ആരാധനയുടെ ആത്മാവിനെ അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവരുടെ ശുശ്രൂഷകൾ ജാതീയതയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും ആചാരങ്ങളും കൊണ്ടു ദുഷിതമായിരുന്നു; യാഗചടങ്ങുകൾ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ അവർ നിഴലിനെ അതിജീവിച്ച് സാരതത്വത്തിലേക്കു നോക്കിയില്ല. മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾക്കായുള്ള യഥാർത്ഥ അർപ്പണമായ ക്രിസ്തുവിനെ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. ബാഹ്യാചാരങ്ങൾ അവരുടെ മതത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സാരമായി മാറാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ജനങ്ങളെ പ്രവാസത്തിലാക്കുകയും ദേവാലയശുശ്രൂഷകൾ നിർത്തിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് കർത്താവ് പ്രവർത്തിച്ചു. അവരുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ജാതീയതയിൽനിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഹൃദയത്തിലെ ശുശ്രൂഷ പുനരുജ്ജീവിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു ആചാരപരമായ ശുശ്രൂഷ നിർത്തപ്പെട്ടു. ആത്മീയമായത് വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ബാഹ്യ മഹിമ നീക്കിക്കളയപ്പെട്ടു."

> “തങ്ങ ളുടെ ബദ്ധ തയുടെ ദേശത്ത ിൽ, ജനങ്ങ ൾ മാനസാന്ത രത്തോ ാ
> കർത്ത ാവിങ്ക ലേക്ക ു തിരിഞ്ഞ പ്പോ ാൾ, അവൻ താൻ തന്നെ അവർക്ക
> വെളിപ്പെ ടുത്ത ി. അവന്റെ സാന്ന ിധ്യ ത്ത ിന്റെ ബാഹ്യ പ്രതിനിധാനം
> അവർക്ക ില്ല ായിരുന്ന ു; എങ്ക ിലും നീതിയുടെ സൂര്യ ന്റെ ദീപ്ത
> കിരണങ്ങ ൾ അവരുടെ മനസ്സ ുകളിലും ഹൃദയങ്ങ ളിലുമായി
> പ്രകാശിച്ച ു. തങ്ങ ളുടെ താഴ്മയിലും കഷ്ട തയിലും അവർ ദൈവത്തോ ാടു
> നിലവിളിച്ച പ്പോ ാൾ, അവന്റെ പ്രവാചകന്മ ാർക്ക ു ദർശനങ്ങ ൾ നല്കപ്പെ
> അവ ഭാവിയിലെ സംഭവങ്ങ ളെ—ദൈവജനത്തെ പീഡിപ്പ ിച്ച വരുടെ
> പരാജയം, വീണ്ടെ ടുപ്പ ുകാരന്റെ വരവ്, നിത്യ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ
> സ്ഥ ാപനം—വെളിപ്പെ ടുത്ത ി.” Manuscript Releases, volume 16, 333–335.

ഉലായി നദിയുടെ ദർശനം അന്ത്യദിവസങ്ങൾക്കായിട്ടാണ് നൽകിയതെന്ന “വസ്തുത” കാരണം, പ്രവചനവിദ്യാർത്ഥി ആ ദർശനത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉലായി നദിയുടെ ദർശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക “കാര്യങ്ങൾ” “പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ” “പ്രവചനം നൽകപ്പെട്ടതിലും, ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളിലും” “രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു.” ഒരു പ്രവാചകൻ ദർശനം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അവനോടു സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, പ്രവാചകൻ തിരിച്ചറിയുന്ന പ്രവചനസംഭവങ്ങളും പഠിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; ഇവ രണ്ടും അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ നിവൃത്തിയാകുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രവചനാത്മക പ്രതിനിധാനമാണെന്ന അറിവോടുകൂടെയാണ് അത് ചെയ്യേണ്ടത്. ദാനിയേൽ “ഏഴ് കാലങ്ങളുടെ” പ്രവാസത്തിലായിരുന്നു എന്നതു നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ടെന്ന് മുൻപുള്ള ഭാഗം ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നിലെ മൂന്നര ദിവസങ്ങളുടെ സമാപ്തിയിൽ തങ്ങളുടെ ബദ്ധാവസ്ഥ തിരിച്ചറിയുന്നവരെയും, തുടർന്ന് മാനസാന്തരത്തോടെ കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞ് ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ പ്രാർത്ഥന നിറവേറ്റുകയും, വിലയേറിയതിനെ നിഷ്ഫലമായതിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയും ദാനിയേൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, കർത്താവ് അവർക്കു തന്നേത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ചിതറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുമെന്ന തന്റെ വാഗ്ദാനം അവൻ നിറവേറ്റുന്നു. അപ്പോൾ അവരുടെ “chief object of attention” എന്നത് “ക്രിസ്തുവിൽ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവം” ആകുന്നു.

ഉലായി നദിയുടെ ദർശനത്ത ിന്റെ “വഹനം” എന്ത ാണ്, കൂടാതെ ക്രിസ്തു
“രൂപകല്പന” ചെയ്ത പ്രവാചകസന്ദേ ശത്ത ിന്റെ “ഘടന”യിൽ അത് എങ്ങ നെ
സംഭാവന ചെയ്യ ുന്ന ു എന്ന തു നാം സംക്ഷ ിപ്തമായി പരിഗണിച്ച ആദ്യ
“വസ്തുത” ആകുന്ന ു; ഉദ്ധ രിക്ക പ്പെ ട്ട ഭാഗം നമ്മ ുടെ പ്രധാന ലക്ഷ ്യം
“ക്രിസ്തുവിൽ വെളിപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ” ദൈവത്ത ിന്റെ വെളിപ്പ
ആയിരിക്ക ണമെന്ന ു വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ു. ദാനിയേൽ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത
യെശയ്യ ാവ് ക്രിസ്തുവിന്റെ “നാമം അത്ഭ ുതകാരൻ, ആലോചനക്ക ാരൻ,
ശക്ത നായ ദൈവം, നിത്യ പിതാവ്, സമാധാനപ്രഭു എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടും”
എന്ന ു വ്യ ക്ത മാക്ക ിയതുപോലെ ക്രിസ്തു അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന

ദാനിയേൽ എട്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ, ദൈവം ക്രിസ ്തുവിൽ പാൽമോനി എന്ന നിലയിൽ വെളിപ്പെ ടുന്ന ു; അതിന്റെ അർത്ഥ ം അത്ഭ ുതകരനായ സംഖ്യ ാപകൻ, അല്ലെ ങ്ക ിൽ രഹസ്യ ങ്ങ ളുടെ സംഖ്യ ാപകൻ എന്ന ാകുന്ന ു

ആ “വസ്തുത” “പാൽമോനി” എന്ന നാമത്തിന്റെ “പ്രസക്തി” എന്താണെന്നും, ആ നാമം പ്രവചനത്തിന്റെ “ഘടനയ്ക്കും” “രൂപകല്പനയ്ക്കും” എങ്ങനെ സംഭാവന ചെയ്യുന്നതെന്നും അന്വേഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിലുള്ള, തിരിച്ചറിയപ്പെടേണ്ട മൂന്നാമത്തെ “വസ്തുത” ഇതാണ്: മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കേന്ദ്ര സിദ്ധാന്തസ്തംഭം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആ അധ്യായത്തിലാണെന്നു. മില്ലറിന്റെ ഏറ്റവും ദീപ്തമായ രത്നം പതിനാലാം വാക്യത്തിൽ കണ്ടു; ഇപ്പോൾ നിവൃത്തിയുടെ പ്രക്രിയയിൽ ഉള്ള ഉലായി നദിയുടെ ദർശനത്തിന്മേൽ ആ “വസ്തുത” ഏതു “പ്രസക്തി” വഹിക്കുന്നു എന്നു നാം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

മില്ലറുടെ സ്വപ്നത്തിൽ, പെട്ടകം അവന്റെ മുറിയുടെ നടുവിലുള്ള മേശമേൽ വെക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അത് സൂര്യന്റെ പ്രകാശഭാസുരതയോടെ തിളങ്ങി; എന്നാൽ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ആ പെട്ടകം വലുതായിരിക്കുന്നു, കൂടാതെ മില്ലറുടെ മേശമേൽ ആദ്യം വെക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തിളങ്ങിയതിനെക്കാൾ പത്തിരട്ടി കൂടുതൽ പ്രകാശത്തോടെ അത് തിളങ്ങുന്നു. മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്തംഭത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനത്തിൽ എന്താണ് ഉള്ളത്, അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ആ ഉപദേശത്തിന്റെ വെളിച്ചം പത്തിരട്ടി വർധിപ്പിക്കുന്നത്? 1798-ൽ കാലാവസാനസമയത്ത് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തത് അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ എന്താണ് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്? സഹോദരി വൈറ്റ് “ഇപ്പോൾ നിവൃത്തിപ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്” എന്ന് പറയുന്ന ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനത്തിലെ “ആ സംഭവങ്ങൾ” ഏതൊക്കെയാണ്?

ഉലൈയുടെ ദർശനം, ക്രിസ്തു പാൽമോനിയായി വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, കൂടാതെ കേന്ദ്ര ഉപദേശസ്തംഭം—ഈ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വസ്തുതകളെയും നാം നിർഭയമായി ഒരുമിച്ച് പരിഗണിച്ചാൽ, ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പഠനത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഒരു ലളിതമായ അടിസ്ഥാനസിദ്ധാന്തം സ്വീകരിക്കാൻ നാം സന്നദ്ധരായിരിക്കണം. ഈ സംഗൃഹീത വസ്തുതകൾ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അറിയിച്ചുതരുന്നത്, 1798-ൽ മുദ്രവിമോചിതമായ സന്ദേശം “സമയത്തിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന” ഒരു സന്ദേശമായിരുന്നു എന്നതാണ്. പ്രവചനാത്മകമായ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ച സമയത്തിന്റെ ഘടകം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, മില്ലറിന്റെ സന്ദേശം നിലനിന്നിരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

ഈ അധ്യ ായത്തോ ാടു ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന നാലാമത്തെ “വസ ്തുത മില്ല റൈറ്റ ുകൾ പ്രവചനകാലത്തെ ആധാരമാക്ക ി ഒരു സന്ദേ ശം അവതരിപ്പ ിച്ച താകുന്ന ു. ഈ വസ ്തുതയെ ഉന്ന യിക്ക ുന്ന തിനായി,

പതിമൂന്ന ും പതിനാലും വാക്യ ങ്ങ ളിൽ ദൈവം (ക്രിസ ്തുവിൽ അത്ഭ ുതകരനായ എണ്ണ ുന്ന വൻ (പൽമോണി) എന്ന നിലയിൽ വെളിപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ദർശനം പതിനാലാം വാക്യ ത്ത ിലെ ഇരുപത്ത ിമുന്ന ൂറു ദിവസങ്ങ ളുടെ ഉപസംഹാരമായി 1844 ഒക്ടോബർ 22-നെ മാ(ത്രം തിരിച്ച റിയുന്ന തിൽ ഒതുങ്ങ ിയിരുന്ന തായി കരുതുന്ന ത്, പൽമോണിയായി (ക്രിസ ്തുവിലൂടെ വെളിപ്പെ ട്ട ദൈവത്ത ിന്റെ വെളിപ്പ ാടിന്മേ ൽ തണുത്ത വെള്ള ം ഒഴിക്ക ുന്ന തുപോലെയാണ്.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ മുഖ്യസ്തംഭവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് കേൾവിക്കാതുരതയുള്ള അജ്ഞരായവർക്കു ശ്രദ്ധയുണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ കെട്ടുകഥകളുടെ വിഭവത്തിൽ ആ സ്വാദ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി, ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായത്തിലെ പതിമൂന്നാം വചനത്തിലെ ചോദ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മറവുചെയ്യുവാൻ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞർ അധ്വാനപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

> “മറ്റെല്ലാ വചനങ്ങളെയുംക്കാൾ അധികമായി അഡ്വെന്റ് വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും കേന്ദ്രസ്തംഭവും ആയിരുന്നത്, ‘രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറു ദിവസങ്ങളോളം; അപ്പോൾ വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും’ എന്ന പ്രസ്താവനയായിരുന്നു. [ദാനിയേൽ 8:14.] കർത്താവിന്റെ വേഗത്തിലുള്ള വരവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന സകല വിശ്വാസികൾക്കും ഇവ പരിചിതമായ വചനങ്ങളായിരുന്നു. ആയിരങ്ങളുടെയും അധരങ്ങളിലൂടെ ഈ പ്രവചനം അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ജാഗ്രതാവചനമായി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളിന്മേൽ തന്നെയാണ് അവരുടെ ഏറ്റവും പ്രകാശമുള്ള പ്രതീക്ഷകളും ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആശകളും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് എല്ലാവരും അനുഭവിച്ചു. ഈ പ്രവചനദിവസങ്ങൾ 1844-ലെ ശരത്കാലത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്നത്തെ ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിന്റെ ശേഷിപ്പിനോടു പൊതുവായി ഒത്തുപോലെ, അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളും ഭൂമിയോ അതിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗമോ തന്നെയാണ് വിശുദ്ധമന്ദിരമെന്ന് കരുതിയിരുന്നു. വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണം അന്ത്യത്തിലെ മഹാദിനത്തിന്റെ അഗ്നിയാൽ ഭൂമി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു എന്നും, അത് രണ്ടാം വരവിൽ സംഭവിക്കും എന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ, ക്രിസ്തു 1844-ൽ ഭൂമിയിലേക്കു മടങ്ങിവരും എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തി.”
>
> “എന്ന ാൽ നിർണ്ണ യിക്ക പ്പെ ട്ട സമയം കഴിഞ്ഞ ുപോയിരുന്ന ു; കർത്ത
> (പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ില്ല . ദൈവത്ത ിന്റെ വചനം വിഫലമാകുകയില്ലെ
> വിശ്വ ാസികൾ അറിഞ്ഞ ിരുന്ന ു; (പവചനത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവര
> വ്യ ാഖ്യ ാനത്ത ിലായിരിക്ക ണം തെറ്റ ്; എന്ന ാൽ പിഴവ്
> എവിടെയായിരുന്ന ു? പലരും അതിവേഗത്ത ിൽ 2300 ദിവസങ്ങ ൾ
> 1844-ൽ അവസാനിച്ച ു എന്ന കാര്യ ം നിഷേധിച്ച ുകൊണ്ട ് ഈ

ദുഷ ്കര പ്രശ ്നത്തെ വിച്ഛേദിച്ച ു. ഇതിന് യാതൊരു കാരണവും പറയാൻ
കഴിഞ്ഞ ില്ല ; അവർ പ്രതീക്ഷ ിച്ച സമയത്ത ് ക്രിസ ്തു വന്ന ില്ല
എന്ന തൊഴികെ. പ്രവചനദിവസങ്ങ ൾ 1844-ൽ
അവസാനിച്ച ിരുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, അഗ്ന ിയാൽ ഭൂമിയെ
ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുന്ന തിലൂടെ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്തെ ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുവാ
ക്രിസ ്തു അന്ന ു തന്നെ മടങ്ങ ിവന്നേ നേ; അവൻ
വന്ന ിരുന്ന ില്ല ാത്ത തിനാൽ, ആ ദിവസങ്ങ ൾ
അവസാനിച്ച ിരിക്ക ാനാവില്ലെ ന്ന ും അവർ വാദിച്ച ു.”

“ഈ നിഗമനം അംഗീകരിക്കുക എന്നത് പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളുടെ
മുൻകാല കണക്കുകൂട്ടൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായിരുന്നു. എരുശലേമിന്റെ
പുനഃസ്ഥാപനത്തിനും പണിയുന്നതിനുമായി അർത്ഥഹ്ശഷ്ടാവിന്റെ
കല്പന പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന ബി. സി. 457-ലെ ശരത്കാലത്താണ് 2300
ദിവസം ആരംഭിച്ചതെന്ന് കണ്ടെത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതിനെ
ആരംഭബിന്ദുവായി എടുക്കുമ്പോൾ, ദാനീയേൽ 9:25–27-ൽ ആ
കാലഘട്ടത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ മുൻകൂട്ടി
അറിയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സകല സംഭവങ്ങളുടെയും പ്രയോഗത്തിൽ
പൂർണ്ണസമന്വയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അറുപത്തൊൻപത് ആഴ്ചകൾ, അഥവാ
2300 വർഷങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ 483 വർഷങ്ങൾ, അഭിഷിക്തനായ
മെശീയാവരെയെത്തേണ്ടതായിരുന്നു; ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനവും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവൻ അഭിഷേകം ലഭിച്ചതും എ. ഡി. 27-ൽ
ഈ നിർദ്ദേശത്തെ കൃത്യമായി നിറവേറ്റി. എഴുപതാം ആഴ്ചയുടെ മധ്യേ
മെശീയാവ് ഛേദിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. തന്റെ സ്നാനത്തിന് ശേഷം
മൂന്നര വർഷം കഴിഞ്ഞ്, എ. ഡി. 31-ലെ വസന്തകാലത്ത് ക്രിസ്തു
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. എഴുപത് ആഴ്ചകൾ, അഥവാ 490 വർഷങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച്
യെഹൂദന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ
കാലയളവിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
പീഡിപ്പിച്ചതിലൂടെ ആ ജാതി ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിൽ
തങ്ങളുടെ മുദ്രയിട്ടു; അപ്പോൾ അപ്പൊസ്തലന്മാർ എ. ഡി. 34-ൽ
ജാതികളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ 2300 വർഷങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ
490 വർഷങ്ങൾ അവസാനിച്ചപ്പോൾ, 1810 വർഷങ്ങൾ
ശേഷിക്കുമായിരുന്നു. എ. ഡി. 34 മുതൽ 1810 വർഷങ്ങൾ നീളുമ്പോൾ
അത് 1844-ൽ എത്തുന്നു. ‘അപ്പോൾ,’ ദൂതൻ പറഞ്ഞു, ‘വിശുദ്ധമന്ദിരം
ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും.’ പ്രവചനത്തിലെ മുൻപുള്ള എല്ലാ നിർദ്ദേശങ്ങളും
നിയമിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് ചോദ്യം ചെയ്യാനാവാത്ത വിധം
നിറവേറ്റപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ കണക്കുകൂട്ടലിൽ, 1844-ൽ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തോടു ചേർന്നൊത്ത
ഏതെങ്കിലും സംഭവം നടന്നതായി കാണപ്പെട്ടില്ല എന്നതു ഒഴികെ,
എല്ലാം വ്യക്തവും സമന്വിതവും ആയിരുന്നു. ദിവസങ്ങൾ അന്നേ
സമയത്ത് അവസാനിച്ചില്ലെന്ന് നിഷേധിക്കുക എന്നത് മുഴുവൻ
വിഷയത്തെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ ആക്കുകയും, വ്യക്തമായ
പ്രവചനനിവൃത്തികളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നിലപാടുകൾ
ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു.”

> “എന്ന ാൽ ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ മഹത്ത ായ അഡ്വെ ന്റ് ്രപസ്ഥ ാനത്ത ിൽ നയിച്ച ിരുന്ന തായിരുന്ന ു; അവന്റെ ശക്ത ിയും മഹത്വ വും ആ ്രപവൃത്ത ിയോടുകൂടെ ഉണ്ട ായിരുന്ന തുമായിരുന്ന ു; അതുകൊണ്ട ് അത് അന്ധ കാരത്ത ിലും നിരാശയിലും അവസാനിക്ക ുവാൻ, വ്യ ാജവും ഉന്മ ാദപരവുമായ ഒരു ഉത്തേ ജനമായി നിന്ദ ിക്ക പ്പെ ടുവാൻ അവൻ അനുവദിക്ക യില്ല ായിരുന്ന ു. തന്റെ വചനം സംശയത്ത ിലും അനിശ്ച ിതത്വ ത്ത ിലും ഉൾപ്പെ ട്ട നിലയിൽ അവൻ വിട്ട ുകളയുകയുമില്ല ായിരുന്ന ു. പലരും ്രപവാചകകാലഘട്ട ങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ുള്ള തങ്ങ ളുടെ മുൻകാല കണക്ക ുകൂട്ട ൽ ഉപേക്ഷ ിക്ക ുകയും, അതിന്റെ അടിസ്ഥ ാനത്ത ിൽ ഉണ്ട ായ ്രപസ്ഥ ാനത്ത ിന്റെ ശരിത്വ ം നിഷേധിക്ക ുകയും ചെയ്തെങ്ക ിലും, മറ്റ ുചിലർ തിരുവെഴുത്ത ുകളും ദൈവാത്മ ാവിന്റെ സാക്ഷ ്യ വും പിന്ത ുണച്ച ിരുന്ന വിശ്വ ാസത്ത ിന്റെയും അനുഭവത്ത ിന്റെയും വിഷയങ്ങ ളെ ഉപേക്ഷ ിക്ക ാൻ സന്ന ദ്ധ രായിരുന്ന ില്ല . ്രപവചനങ്ങ ളെ പഠിക്ക ുന്ന തിൽ തങ്ങ ൾ വ്യ ാഖ്യ ാനത്ത ിന്റെ ശുദ്ധ മായ സിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ൾ സ്വ ീകരിച്ച ിരുന്ന ുവെന്ന ും, ഇതിനകം ലഭിച്ച സത്യ ങ്ങ ളെ ഉറച്ച ുപിടിച്ച ുനിൽക്ക ുകയും അതേ ബൈബിളാധിഷ ്ഠിത അന്വേ ഷണപഥം തുടർക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തു തങ്ങ ളുടെ കടമയാണെന്ന ും അവർ വിശ്വ സിച്ച ു. ആത്മ ാർഥമായ ്രപാർത്ഥ നയോടെ അവർ തങ്ങ ളുടെ നിലപാട് വീണ്ട ും പരിശോധിക്ക ുകയും, തങ്ങ ളുടെ തെറ്റ ് കണ്ടെ ത്ത ുന്ന തിനായി തിരുവെഴുത്ത ുകൾ പഠിക്ക ുകയും ചെയ ്തു. ്രപവാചകകാലഘട്ട ങ്ങ ളുടെ കണക്ക ുകൂട്ട ലിൽ യാതൊരു പിഴവും കാണാൻ അവർക്ക ായില്ല ാത്ത തിനാൽ, വിശുദ്ധ മന്ദ ിരം എന്ന വിഷയത്തെ കൂടുതൽ അടുത്ത ായി പരിശോധിക്ക ുവാൻ അവർ നയിക്ക പ്പെ ട്ട ു.” The Great Controversy, 409, 410.

ഉലൈ നദിയുടെ ദർശനം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന അതേ ഭാഗത്തുതന്നെ, “ദൈവവചനത്തെ വളരെ കൂടുതൽ അടുത്ത് പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്” എന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റിലൂടെ നമുക്ക് അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. The Great Controversy എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ മുമ്പുള്ള ഭാഗത്തിൽ, “പ്രവാചക കാലഘട്ടങ്ങൾ” എന്ന വിഷയത്തെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞർ ഇങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കും: സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തന്റെ വ്യാഖ്യാനം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നത്, ഇരുപത്തിമുന്നൂറു വർഷത്തെ പ്രവചനത്തിനുള്ളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അഞ്ചു പ്രവചനങ്ങളിലേക്കാണ് എന്നു. ഒടുവിൽ, അവരവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ, ആ പ്രവചനങ്ങളിൽ നാലെണ്ണം ആ ഭാഗത്തിൽ പ്രത്യേകമായി പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ വിഷയത്തെ “വളരെ കൂടുതൽ അടുത്ത്” പഠിക്കുമ്പോൾ, സിസ്റ്റർ വൈറ്റിന്റെ രചനകളിൽ ബഹുവചനമായ “പ്രവാചക കാലഘട്ടങ്ങൾ” എന്ന പ്രയോഗം കൂടുതൽ കൃത്യമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് നിവൃത്തിയാകേണ്ടിയിരുന്ന രണ്ടു പ്രവചനങ്ങളെയാണെന്ന് തെളിയുന്നു.

ഇരുപത്ത ി മൂന്ന ് നൂറു വർഷങ്ങ ളുടെ ഭാഗമായിത്ത ന്നെ ഗ്ര ബിയേൽ ദാനിയേലിനായി തിരിച്ച റിയിച്ച അഞ്ച ു നിർദ്ദ ിഷ്ട കാലപ്ര വചനങ്ങ ൾ ഉ അവയിൽ ഒന്ന ാമത്തേ ത് "കഷ്ട കാലങ്ങ ളിൽ വീഥിയും മതിലും പണിയപ്പെ ടും" എന്ന നാൽപ്പ ത്തെ ാൻപതു വർഷങ്ങ ളെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. രണ്ട ാമത്തേ ത് കി.മു. 457 എന്ന ആരംഭബിന്ദ ുവി നിന്ന ് നാല് നൂറ്റ ി എൺപത്ത ിമൂന്ന ു വർഷങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷം ക്രിസ ്തുവ് സ ്നാനമായിരുന്ന ു. മൂന്ന ാമത്തേ ത് അവന്റെ ക്രൂശിക്ക പ്പെ ടലായിരുന്ന നാലാമത്തേ ത്, യെഹൂദജാതിക്ക ു പ്രത്യേ കമായി വേർതിരിച്ച ിരുന്ന നാല് നൂറ്റ ി തൊണ്ണ ൂറു വർഷങ്ങ ളുടെ അവസാനം സുവിശേഷം ജാതികളിലേക്ക ു പോകുന്ന സമയത്തെ സൂചിപ്പ ിച്ച ു; അഞ്ച ാമത്തേ ത്, അഞ്ച ാമത്തേ മാത്രം, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അവസാനിച്ച ു. മുമ്പ ുള്ള നാല് കാലപ്രവചനങ്ങ ളും 1844-നു വളരെ മുമ്പേ അവസാനിച്ച ിരുന്ന ു. എന്ന ാൽ, 1844-ൽ അവസാനിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന "പ്രവചനകാലങ്ങ ൾ" എന്ന ബഹുവചന പ്രയോഗം സിസ്റ്റ ർ വൈറ്റ ് ഉപയോഗിക്ക ുമ്പേ ാൾ, അവൾ യഥാർത്ഥ ത്ത ിൽ ഉദ്ദേ ശിക്ക ുന്ന ത് എന്ത ാണ്?

മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ആദ്യ നിരാശയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട്, ആ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം അവൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നു:

> "ഞാൻ ദൈവജനത്തെ ആനന്ദഭരിതമായ പ്രത്യാശയിൽ, അവരുടെ കർത്താവിനെ കാത്തുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായി കണ്ടു. എന്നാൽ ദൈവം അവരെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളുടെ കണക്കുകൂട്ടലിലുള്ള ഒരു പിഴവ് അവന്റെ കൈ മൂടിക്കെട്ടിയിരുന്നു. അവരുടെ കർത്താവിനെ കാത്തിരുന്നവർ ഈ പിഴവ് കണ്ടെത്തിയില്ല; സമയത്തെ എതിർത്തിരുന്ന ഏറ്റവും പണ്ഡിതന്മാരായ പുരുഷന്മാർക്കും അതു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തന്റെ ജനങ്ങൾ ഒരു നിരാശാനുഭവം നേരിടേണ്ടതാകുമെന്നു ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചു. സമയം കടന്നുപോയി; അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ ആനന്ദപൂർവമായ പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരുന്നവർ ദുഃഖിതരും മനോവിഷണ്ണരുമായി, എന്നാൽ യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ സ്നേഹിക്കാതെയും ഭയത്താൽ സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചവരും പ്രതീക്ഷിച്ച സമയത്ത് അവൻ വന്നില്ല എന്നതിൽ സന്തോഷിച്ചു. അവരുടെ ഭക്തിപ്രഖ്യാപനം ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചിരുന്നില്ല, ജീവിതത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചിരുന്നില്ല. സമയം കടന്നുപോവുക എന്നത് അത്തരത്തിലുള്ള ഹൃദയങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അത്യന്തം യുക്തിയായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ദുഃഖഭാരിതരുമായ നിരാശിതരുമായവരെ പരിഹസിച്ചും പരിഹാസ്യരാക്കിയും തിരിഞ്ഞുനിന്നത് അവർ തന്നെയായിരുന്നു. തന്റെ ജനത്തെ പരീക്ഷിക്കുകയും, പരീക്ഷണത്തിന്റെ മണിക്കൂറിൽ പിന്മാറുകയും പിന്തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നവരെ കണ്ടെത്തുവാൻ അവർക്കു ഹൃദയങ്ങളെ തിരഞ്ഞറിയുന്ന ഒരു പരീക്ഷണം നല്കുകയും ചെയ്തതിൽ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം ഞാൻ കണ്ടു."

> "സ്വ ർഗ്ഗ ീയ സൈന്യ സമൂഹം മുഴുവനുമൊത്ത ുകൂടി യേശു തങ്ങ ളുടെ ആത്മ ാക്ക ൾ സ്നേഹിച്ച ിരുന്ന അവനെ കാണേണ്ട തിന്ന ു മധുരമായ പ്രത്യ ാശയോടെ ദീർഘകാലം ആകാംക്ഷ യോടെ കാത്ത ിരുന്ന വരെ അനുകമ്പ യോടും സ്നേഹത്തേ ാടും കൂടി നിരീക്ഷ ിച്ച ു. അവരുടെ പരീക്ഷ ണത്ത ിന്റെ സമയത്ത ് അവരെ താങ്ങ ുന്ന തിനായി ദൂതന്മ ാ അവരുടെ ചുറ്റ ും വിഹരിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു. സ്വ ർഗ്ഗ ീയ സന്ദേ ശം സ്വ ീകരിക്ക ുവാൻ അവഗണിച്ച വർ അന്ധ കാരത്ത ിൽ വിടപ്പെ ട്ട ു; കാരണം, താൻ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ നിന്ന ു അവർക്ക യച്ച പ്രകാശം അവർ സ്വ ീകരിക്ക ാതിരുന്ന തിനാൽ ദൈവത്ത ിന്റെ കോപം അവരുടെ നേരെ ജ്വ ലിച്ച ു. തങ്ങ ളുടെ കർത്ത ാവ് എന്ത ുകൊണ്ട ് വന്ന ില്ല എന്ന ു ഗ്രഹിക്ക ുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന വിശ്വ സ്ത രായ, നിരാശരായ ആ ജനങ്ങ ൾ അന്ധ കാരത്ത ിൽ വിടപ്പെ ട്ട ില്ല . പ്രവചനകാലഘട്ട ങ്ങ ളെ പരിശോധിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു അവർ വീണ്ട ും തങ്ങ ളുടെ ബൈബിളുകളിലേക്ക ു നയിക്ക പ്പെ ട്ട ു. സംഖ്യ കളിൽനിന്ന ു കർത്ത ാവിന്റെ കൈ നീക്ക പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ തെറ്റ ് വിശദീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു. പ്രവചനകാലഘട്ട ങ്ങ ൾ 1844 വരെ എത്ത ുന്ന തായും, പ്രവചനകാലഘട്ട ങ്ങ ൾ 1843-ൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു എന്ന ു കാണിക്ക ുന്ന തിനായി അവർ മുമ്പ ് അവതരിപ്പ ിച്ച അതേ തെളിവുകൾ തന്നേ അവ 1844-ൽ അവസാനിക്ക ുമെന്ന ു തെളിയിക്ക ുന്ന തായും അവർ കണ്ട ു." Early Writings, 235–237.

"1844-ലേക്കു എത്തിയ" എന്നു പറയപ്പെട്ട "പ്രവാചക കാലപരിധികൾ", മില്ലറൈറ്റുകൾ ആദ്യം 1843-ലേക്കു എത്തുന്നതായി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അതേ "പ്രവാചക കാലപരിധികൾ" തന്നെയായിരുന്നു. 1844-ലേക്കു എത്തിയ "പ്രവാചക കാലപരിധികൾ" മൂന്നു പ്രവാചക കാലപരിധികളായിരുന്നു; അവയെല്ലാം ഹബക്കൂക്കിന്റെ പലകകളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ മൂന്നു കാലപരിധികളിൽ ഒന്ന് വെറും 1844-നെ "സ്പർശിക്കുന്നു"; മറ്റു രണ്ടെണ്ണം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലേക്കു എത്തിച്ചേരുന്നു. ആയിരത്തി മുന്നൂറ്റി മുപ്പത്തിയഞ്ച് ദിവസങ്ങൾ 1844-ലെ അത്യാദ്യദിവസത്തിലേക്കു തന്നെ എത്തിച്ചേർന്നു; അന്നാണ് മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ആദ്യ നിരാശ സംഭവിച്ചതും, ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായത്തിന്റെയും മത്തായി ഇരുപത്തഞ്ചിലെ പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമയുടെയും താമസകാലം ആരംഭിച്ചതും.

ദാനിയേൽ എട്ടാം അധ്യായം, പതിനാലാം വാക്യത്തിൽ പറയുന്ന രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറ് ദിവസങ്ങൾ 1844 ഒക്ടോബർ 22-നു വരെ എത്തി; യെഹൂദയുടെ തെക്കൻ രാജ്യത്തിനെതിരായ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന പ്രവചനത്തിലുള്ള രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷങ്ങളും അവിടെത്തന്നെ അവസാനിച്ചു. ദാനിയേൽ എട്ട്, പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ പാൽമോനി താനെത്തന്നെ അത്ഭുതകരനായ എണ്ണുന്നവൻ എന്നു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു; തുടർന്ന് അവൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രവചനാത്മക "ഘടനയും" "രൂപകല്പനയും" പരസ്പരം ബന്ധിച്ച കുറഞ്ഞത് പത്ത് കാലപ്രവചനങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ സത്യങ്ങളെ കൂടുതൽ വിശദമായി പരിഗണിക്കാൻ ആരംഭിക്കും.

ലോകത്തിന് മനസ്സിലും ആത്മാവിലും കൊത്തിവെക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പാഠം ക്രിസ്തു നൽകി. "നിത്യജീവൻ ഇതാകുന്നു," അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു, "അവർ ഏകസത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതത്രേ." എന്നാൽ സാത്താൻ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; "ഇതോ അതോ പ്രവൃത്തി ചെയ്‌വിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ദേവന്മാരെപ്പോലെ ആകും" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്. വഞ്ചകമായ തർക്കങ്ങളാൽ അവൻ ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തെ സംശയിപ്പിച്ചു; അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ലംഘനത്തിലും അനുസരണക്കേടിലും കലാശിച്ച ഒരു സിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഏദേനിൽ അവൻ ചെയ്തതുതന്നെയാണ് അവന്റെ കപടതർക്കം ഇന്നും ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ലോകത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ, തന്റെ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനമായി അവൻ വിനീതരായ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും ദൗത്യത്തിന്റെയും സ്വഭാവം ഇവർക്ക് അവൻ വിശദീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ പരിമിതമായ ഗ്രഹണശേഷി അവന്റെ മേൽ ഒരു നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തി. അവർ ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവർ വിശ്വസിച്ചതിൽ ഏറെയും അസത്യമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന് അവരോടു പറയേണ്ടതായ അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവൻ അറിയിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതിൽ അധികവും കേൾക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയാതെ പോയി.

"ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മതവിശ്വാസികളെ ക്രിസ്തു അത്രയും തെറ്റായ ധാരണകളാൽ നിറഞ്ഞവരായി കാണുന്നു; സത്യത്തിന് അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ ഇടമില്ല. നൽകപ്പെടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തോടൊപ്പം, അധ്യാപകർ അവിശ്വാസികളായ എഴുത്തുകാരുടെ ആശയങ്ങൾ കലർത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ അവർ യുവജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ കളകൾ വിതച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ ചെറുപ്പക്കാരൻമാർക്കും മുതിർന്നവർക്കും ഒരിക്കലും മുന്നോട്ടുവെക്കരുതാത്ത ആശയങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു; തങ്ങൾ ഏതു തരത്തിലുള്ള വിത്താണ് വിതയ്ക്കുന്നതെന്ന്, അതിന്റെ ഫലമായി എന്ത് കൊയ്ത്താണ് തങ്ങൾക്കു കൊയ്യുചേർക്കേണ്ടിവരികയെന്നോ ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കാതെ." Review and Herald, July 3, 1900.